

SLOVENKY

RICHARD RYCHTARECH

MARENČIN PT

Venujem Saši, Karin, Danielke, Andrei,
Tonke, Dáši, **Kristínke**, Nataši, Bohdanke,
Sáre, Zore, **Tamarke**, Eme, **Táničke**, Erike,
Veronike, **Agáte**, **Dorotke**, Vande, Zoji,
Gabike, Lívii, **Lenke**, Romanke, Zlatici, Matilde,
Svetlane, Lúbici, **Alenke**, **Soni**, **Vierke**,
Mirke, Irene, Esterke, Danici, Jarči, Jarmilke,
Monike, Ingrid, Viki, Žofke, **Sofii**, Julke, Ele,
Vaneske, **Ivetke**, Žanet, Xénii, **Karlite**,
Laure, **Stanke**, Margarétke, **Blanke**,
Paulíne, Adriánke, **Beátke**, **Petruške**,
Dianke, **Patrícii**, **Nine**, **Kamile**,
Magdalénke, **Oľge**, **Aničke**, **Hanke**,
Barbare, **Marte**, **Dominike**, Štefke,
Lubke, **Zuzke**, **Darinke**, **Marcelke**, **Helenke**,
Lýdii, **Janke**, **Silvinke**, **Nikol**,
Linduške, **Regine**, **Alici**, **Marianne**, **Miriam**,
Martinke, **Ludke**, **Zdenke**, **Edite**, **Miške**, **Stele**,
Vierke, **Natálke**, **Eliške**, **Terezke**, **Vladi**, **Kláre**,
Simonke, **Deniske**, **Renátke**, **Lay**, **Irme**,
Agneske, **Klaudii**, **Betke**, **Katuške**, **Heni**,
Barborke, **Maríne**, **Izabelke**, **Lucke**, **Slávke**,
Judit, **Dagmarke**, **Adele**, **Nadenke**, **Evičke**,
Ivanke.

RICHARD RYCHTARECH

sLOVEnky

MARENČIN PT

© Richard Rychtarech, 2014
© Marenčin PT, spol. s r. o., Bratislava, 2014
Jelenia 6, 811 05 Bratislava
marencin@marencin.sk www.marencin.sk
Cover © Layko Sedláková (Layko.com), 2014
Design © Katarína Marenčinová, 2014
Redakcia textu a jazyková úprava Monika Erdöfy
423. publikácia, 1. vydanie

ISBN 978-80-8114-410-3

Elvis

„Moja milá, ja ti poviem presne, ako to je. Tieto romantické chvíle zamilovanosti si užívaj, kým ťa neprikvačí tridsiatka a materinské pudy. Potom príde na rad čistá matematika. Ak chceš niekde bývať, mať dieťa, zaplatiť mu krúžky, nepozerať sa v Kauflande na najnižšie regály, sem-tam si vyjsť do divadla, na koncert, raz za rok skočiť aspoň tu za roh, do Chorvátska... keď po tomto všetkom túžiš, potrebuješ muža, ktorý zarába najmenej 2000 eur. Netto! Myslím tu, v Bratislave. V menších mestách a dedinách stačí s odretými ušami aj 1300. To nemyslím luxus! To je prežitie. Ber do úvahy, že materská je 200 eur, plienky stoja na týždeň 40, sušené mlieko 50. Ak ste nezdedili byt, hypotéka 500-700 eur. Plus strava, oblečenie, telefóny, internet, poisťky, benzín a milión ďalších vecí. Nevymýšľam si. Rátali sme to s kolegyňami.“

Blondavá hlava napravo neveriacky pokrútila hlavou, tá malá čierna nižšie pokračovala.

„A tu prichádza problém. Koľko mladých slobodných mužov zarába nad 2000 eur?“

Nevieš? Poviem ti. Maximálne päť percent. Sú to úspešní podnikatelia, potom stredný a vyšší

manažment vo firmách alebo chalani, ktorí pochádzajú z dobrých rodín a oteckovia im vydláždili cestu. Na tvoje prekvapenie tam môžu patriť aj šikovní remeselníci. Inštalatéri, murári, automechanici. Keď sú zruční a pracovití, dá sa to. Možno tam patrí aj šikovný čašník z dobrého podniku. Bohužiaľ, všetci tí fešáci v kravatách, s ktorými sa bavíš v Orindži či v banke na prepážke, zarábajú 700 eur a bývajú s tromi spolubývajúcimi v prenajatom byte. Tak, ako bývam aj ja. Fantasticky sa s nimi žije, ale ako si s takým nejakým mám založiť rodinu?“

Nečakala na odpoveď a pokračovala.

„Čiže je tu brutálny pretlak žien, ktoré sa chcú usadiť a málo samcov, ktorí dokážu splniť aspoň aké-také podmienky. Tí sú potom na koni a kurvia sa, lebo všetky tupé, ale pekné štetky po nich hádžu rodidlami. Ja byť nimi, robím to tiež. Preto mi tu nerozprávaj, prečo nie som s Danym. Lebo žije s otcom v jednoizbovom byte a nechce mi ani povedať, čo vlastne robí. Z toho občasného hrania po baroch veľa vody nenamúti. Bude mi chýbať jeho humor, aj tá jeho kláda, ale vraciam sa k Cyrilovi. Už je šéfom oddelenia, má služobné auto a ide si kúpiť byt v Karlovke. Je suchý, nie je pekný, netrká nijako extra a dvakrát ma zbil. Ale keby bol lepší, tak mi ho uchmatne nejaká kozatá Anča. Takto je rád, že ma má. A keď bude Dany rozumný, môžem sa s ním občas stretnúť.“

„Prosím ťa, a čo majú robiť všetci tí chalani, čo nezarábajú dva litre a viac?“

„Pokiaľ sú mladí, je to jedno, po tridsiatke sa to zväčša posiera. Tí rozumnejší odkladajú rodinu, lebo si uvedomujú, že nie sú schopní sa o ňu postarať. Sú z toho frustrovaní, často začínajú chľastať. Tí sprostejší si s naivkami tie decká spravia a potom sa tlačia u svokrovcov – a lezú si na nervy. Naivky dúfajú, že sa tí ich vetroplachovia narodením detí ukludnia a začnú sa starať o rodinu. Lenže prd. Vetroplachovia nevedia, odkiaľ kam, ako sa dostať k lepšiemu platu, ich kamoši behajú po svete, žúrujú – a po nich doma šteká svokra aj ich milovaná. Striedavo alebo unisono počúvajú, akí sú neschopní debili, že mohla ísť radšej za toho škuľavého Jana, čo zdedil stavebniny a bol so ženou v Dubaji, zatiaľ čo ona sa chodí aj s deťmi kúpať na Draždiak. Chlap má naložené sám o sebe a z podpichovania svojej starej je, samozrejme, frustrovaný ešte viac. Možno jej dá facku, nech čuší, možno začne slediť mimo domu a dokazovať si, že je čávo. Tým, že bude behať za mladými pipkami. Keď ani to nie, určite začne tiež piť. Proste depka, šed', zánik a peklo. Tak si tú lásku, čo hory prenáša, strč do prdele. A užívaj si, kým máš na to vek!“

Autobus došiel na zastávku Behivská. Elvis strašne ľutoval, že musí vystúpiť. Prúd vysypaných faktov mu pripadal zaujímavý a poučný. I, bohužiaľ, logický. Vážne sa nad tým zamyslel. Od kritickej tridsiatky ho delí ešte šesť rokov. Končí školu, má brigády a nebýva v byte s kamarátmi, ale s matkou. Myslel si, že je to úplne

v pohode, ale neúprosná logika čiernovlásky na sedadle pred ním ho znepokojila. Čo keď je to inak? Čo keď už teraz mešká a neodvratne skončí medzi nešťastníkmi u svokry? Ak je to pravda, tak je tento život veru pekný hardcore. Tri štvrtiny populácie sú rozvrátené a nešťastné. Náročky sa tlačil k vzdialeným predným dverám, aby si tie dve pri vystupovaní prezrel. Svetaznalá bola malá moletná tridsiatnička, celá v čiernom. Možno jej niekto zomrel, alebo dúfa, že čierna zakryje faldy na bokoch. Naivka, obhajujúca všemocnú silu lásky, bola vychudnutá odfarbená dvadsaťpäťka s krivým nosom a žiadnym poprsím. Tie to budú mať naozaj ťažké, vyhodnotil Elvis a vystúpil z autobusu. Na tie ženské myslel celou cestou do bytu. Mama nebola doma. Spravil si kávu a išiel si ju vypiť na balkón. Rozhodný si výnimočne zapálil jednu filozofickú cigaretu. Keď vydýchol dym, začul z prázdneho bytu od vedľa niečo, čo opäť znelo ako ženské hlasy. Započúval sa.

—

„Ešte odo mňa chcel, aby som mu lízala riť.“

„To tá naozaj nútil, aby si mu lízala zadok?“

„Áno.“

„Dúfam, že ho nemal chlpatý.“

„Nemal, vlastne len trošku.“

„No to by som asi nemohla.“

„Prečo, keď mu to robí dobre? Ja rada urobím chlapovi hocičo. Má krásnu pevnú riťku, len ten kokot tomu nezodpovedá.“

Elvis pri týchto slovách, ktoré k nemu pri niesol vlahý večerný vzduch, skoro zjedol ci-

garetu. Buď má halucinácie, a tým pádom je aj znepokojujúci dialóg z autobusu otázky, čo by bolo fajn, alebo má byť z vedľajšieho vchodu nových obyvateľov. Vyzerá to tak, že to budú rovnakí exoti ako Vietnamci pred nimi. Tí tam bývali asi desiati, presné číslo nevedel nikto, lebo ich nebolo možné rozoznať. Zato cítiť ich bolo riadne. Elvis tipoval, že sa živili výhradne hnilými vnútornosťami, ktorých zápach pri varení spoľahlivo vylúdnil všetky balkóny – a cez víkend pri bohatšom menu aj celú ulicu. Všetci ich za to nenávideli. Našťastie ich jedného dňa zbalili. Nikto nevedel, či ich prezradila spotreba elektriny, či ich bonzol konkurenčný gang, no jedného dňa tam nabehli kukláči a odvtedy Vietnamcov nikto nevidel. V miestnych novinách vyšla správa, že polícia odhalila stredne veľkú výrobnú marihuany na Behivského ulici. Elvisova mama so susedkou týždeň preberali, že to bolo jasné, že v tom musia byť drogy, veď také autá si z predaja plastových ponožiek na Jedlíkovej dovoliť nemohli. Elvis ľutoval, že to nevedel skôr, nemusel si drahú trávu zháňať riskantne na ulici, stačilo zaklopať susedom. Darmo však plakať nad rozliatym mliekom.

Potom bol byt vyše roka prázdny. Aspoň nikoho odtiaľ nepočul. Až dodnes. Očividne to boli ženy, strašne rád by ich videl. Hlavne tú, ktorá svojmu milencovi s láskou líže riť.

Zet & Mia

Mia sedela na balkóne a skúmavo pozorovala Zet. Jej nová spolubývajúca. Zdá sa, že si dobre našla. Veď keby nie, vyhodí ju. Vďaka bohu za byt a za deda! Dedo bol otcom jej tatka a okrem toho spolumajiteľom veľkej chemičky v Šali. Boli s otcom roky pohádaní a ten od neho nikdy nič nechcel. Keď však tato zomrel, dedo sa staral o ňu aj o mamu. Vyplatil byt, kúpil auto. Mii zaplatil bakalárske štúdium cestovného ruchu na univerzite v New Yorku. Keď sa vrátila, po pár mesiacoch u mamy sa dedovi postťažovala, že bývať s rodičom nie je jednoduché. Ten o pár týždňov kúpil byt v Petržalke. Dal jej ho do užívania, nech si len platí nájom s tým, že časom ho na ňu prepíše. S prácou jej nepomohol. Je jeho vnučka a tá sa musí dokázať o seba postarať. To nebol problém. S jej titulom z New Yorku ju zopár cestoviek pozvalo na pohovor. Problémom bol plat. Kapitalisti na Slovensku pochopili pokrízovú prítomnosť ako jedinečnú šancu vydolovať z tohto vyžmýkaného národa posledné kvapky krvi. Čo robilo pred krízou desať ľudí, teraz spraví päť. A ešte aj za nižší plat. Ceny a marže pritom zostali, kapitalistom sa

zvýšil zisk. Ten je predsa zmyslom podnikania. Luxusných áut behalo po Bratislave viac ako po Manhattane. Čo na tom, že ledva vznikajúca stredná vrstva sa stala opäť chudobnou? Ak sa ti nepáči sedieť v cestovke či u mobilného operátora za 600 eur v hrubom, nech sa páči, môžeš ísť, na tvoje miesto čaká ďalších sto. Mia, naivná z Ameriky, kde to tiež nebolo posledné roky ľahké, no oproti tomuto marazmu to bol raj, až na treťom pohovore pochopila, že výberové konania sa v tejto republičke momentálne nerobia. A keď už, tak len pro forma. A s vopred určeným víťazom. Za tri mesiace usilovného obháňania dostala dve ponuky. Jednu na radovú pozíciu v pobočke a druhú v centrále rakúskej cestovky. V prvej jej ponúkli 550 eur v hrubom, v druhej, podržte sa, 600, a po osvedčení 700. Pokladala to za urážku. Odišla s tým, že nech sa jej ozvú, keď jej budú ochotní dať aspoň tisícku. Doteraz sa bavila na vyjavenom pohľade personalistu pri jej veľkoštylovom odchode.

Ten odchod stál za to, ale nič nezmenil na tom, že na účte mala posledných 400 dolárov. Mama bola rada, že sama vyžije, za dedom jej hrdosť nedovolila ísť, bolo s tým treba niečo urobiť. Na internete našla brigádu pre barmanku v centre mesta. Sun Bar na Ventúrskej. Poznala to tam, bola sa tam párkrát zabávať. Zavolała a prevádzkar ju pozval na pohovor. Vedela, že ju zoberú. Čašníčila v New Yorku a hlavne si bola vedomá, že je vysoká, štíhla a kozatá blondína. Ak je prevádzkar normálny chlap, určite ju zoberie. Bol štíhly, o hlavu nižší... a gay. Volal

sa Tomi a na jej kozy kašlal, no uznanlivo preskenoval jej kabelku Donna Karan. Povedal, že sem určite zapadne a pri správnom nasadení si môže aj veľmi dobre zarobiť. Na prax a jej plynulú angličtinu sa ani nepýtal. Rovno ju požiadal, aby sa pripojila k barmankám, bol piatok, očakávajú veľa zákazníkov. Pomohla by im a hneď by sa aj zaučila. Potriasli si rukou a Tomi ju išiel predstaviť jej novým kolegyniam. Prvá bola Olívia. Mia hneď vedela, že nie je dobre. Olívia bola vyššia, štíhlejšia, blondavejšia a značkovejšia. Už široké úsmevy a štebotanie vzájomných komplimentov pri predstavovaní mohli oklamať len úplného tupca, no priemerne empatického človeka mohol ten sladký jed vo vzduchu dostať na infúzie. Tomi sa škodoradostne vyškieral a Mia húpala, prečo existuje príslovie o dvoch kohútoch na jednom smetisku, keď dve sliepky, hlavne keď majú rovnakú cieľovú skupinu, sú omnoho krvilačnejšie.

Druhá bola nižšia tmavovlasá dievčina s peknou tvárou a extrémnym účesom. Mia, odchovaná na konvenčných diskotékach, sa nevedela rozhodnúť, či je to emo, či gothic, či punk, ale niečo z toho to asi bolo. Volala sa Zet a vlasy mala na jednej strane čierne, na druhej červené. Polovicu hlavy mala vyholenú. S tou si, naopak, Mia sadla hneď. Tiež bola nebezpečne pekná, Mia v sekunde vyňuchala ženy, ktoré sa chlapom páčia. Napriek tomu Zet nebola konkurencia. Iná cieľová skupina. Kým spolu upratovali bar, Zet jej stihla povedať, že je to tam v pohode, ale niekedy úplne na nervy. Cez

týždeň je fajn, chodia štamgasti, ale cez víkend, keď sa sem dotrepú zbohatlíci v značkových handrách a ich vyzdobené vytreté prívesky s nadpojenými vlasmi a trojcentimetrovými pazúrmí, ktoré v nej vyvolávajú úzkosť, má toho plné zuby. Mia sa jej spýtala, prečo tam ešte stále je, keď je to tam také schizofrenické... Zet len mykla plecóm a nepovedala nič. Po umytí podlahy, utretí stolov a usporiadania stoličiek do presných línií si sadli na bar a spravili si po dvojitom ristrette.

„Vieš, sú tu veľmi dobré tringelty a aj Tomi je v pohode. Som mu vďačná, že ma tu zamestnal. Z rodných Bánoviec som musela ujsť narýchlo, bez ničoho. Môjmu bývalému preplo, vyhrážal sa mi, že keď ho nechám, zabije ma. Aj ma bil. Úplne mu šiblo, prefetoval si hlavu. Chápeš? Pri šukaní si dával na hlavu čierny sáčok na odpadky. Užil si to len vtedy, keď sa pridusil. A musel byť čierny, modrý ho nerajcoval. Debil s komplexmi, ktorému bolo jasné, že ja som to najlepšie, čo v živote ulovil. Chcel si ma pri sebe udržať, hoci aj násilím. Ak som chcela prežiť, musela som ujsť. Zdrhla som sem do Bratislavy. Našla som si túto prácu a bývam u kamarátky na intráku v Mlynskej doline. Je to hrozné, vždy po šichte ma musí púšťať oknom dovnútra.“

Mii v hlave docvaklo. Prachy sú prachy. Po Amerike, prežitej v šérovanych bytoch, si chcela užívať luxus bývania osamote. Lenže vyberať si človek nemôže. Byt je veľký a každá stovka dobrá.

„Mám štvorizbový byt v Petržalke a zháňam spolubývajúcich. Ak chceš, môžem ti prenajať izbu.“

Zet zažiarili oči.

„To by bolo super! Za koľko?“

„Za 200 eur.“

„Dost, ale nevadí. To sa tu dá zarobiť za dva dni. Beriem.“

„Super! A kľudne môžeš už dnes spať u mňa, aspoň si to tam pozrieš. Nemusíš sa šplhať do postele cez okno.“

„Platí!“

Sem-tam život prinesie aj takéto dealy. Win-win. Mii odpadli náklady na bývanie a okrem toho získala kolegyňu, ktorá jej v práci bude vychádzať všemožne v ústrety.

Dvadsaťročná Zet, si v živote už preskákala všeličo. Mala po úteku z rodného mesta, ku ktorému ju dohnalo totálne zúfalstvo, prácu, kde ju nikto nevyužíval, kde aj tie najdrsnejšie flirty opitých zákazníkov boli oproti tomu, na čo bola zvyknutá, srandičky pre deti, ktoré zvládla jedným pohľadom. Zarábala peniaze, ktoré si predtým ani len nevedela predstaviť. A teraz už bude mať aj dôstojné bývanie a možno aj kamarátku. Uštipačne si pomyslela, že nevie, či toľko šťastia prežije. A odišla umývať záchody.

O hodinu otvorili podnik. Zet ukázala Mii prácu s pokladňou, kávovarom, prezentovala jej celý systém, ako sú uložené poháre, chladničky s nápojmi, nastavenie režimov umývačky, prešla s ňou vínnu a kokteilovú kartu.

Prichádzali prví zákazníci. Mii sa páčilo, že skoro všetci sa so Zet a Olíviou poznali. Prišiel dídžej Dany a Mia si skoro cvrkla. Krajší Ronaldo. Konečne niekto vyšší od nej, opálený, rímske črty tváre, plné tmavé pery, biele zuby, chlapčenský úsmev. Ešte aj tu debilnú jamku v líci mal... Dokonalý! Druhé slovo, ktoré jej pri pohľade naňho napadlo, bolo *šťavnatý*. Mala pocit, že má vo vagíne sto stupňov! Uvedomovala si, že naňho čumí usmiata ako idiot – a ona, čo nemala nikdy problém s oslovením chlapa, mu išla odniesť kávu a nezmohla sa ani na slovo. Zet sa na ňu skúmavo pozerala.

„Tebe sa tak páči?“

„Hej. Nechápem to. Mám pocit, že cítim jeho pokožku až sem k baru.“

„To môže byť tým, že je polovičný cigán. Tí vraj majú intenzívnu telesnú vôňu. Každopádne, nie si sama, kto naňho tak zbožne civí...“

„Kto, Olívia?“ bodlo Miu pri srdci.

„Tomi. Pre Olíviu je príliš chudobný!“

„A tebe sa nepáči?“

„Na mňa je príliš sladký. Neberú ma takí cukríkovia. On nie je ani dobrý dídžej, je tu len preto, že Tomi ešte stále dúfa, že ho zbalí. Myslím, že sa na takého nevinného na zožratie trochu aj hrá. Dobre vie, že to ženy žerú. Každý víkend odíde s druhou, ktorú zbalí na ten nevinný úsmev.“

„Toto teda boh nedomyslel... Nemal mu dať takú zmyselnú tvár. Veď to je hotová zbraň hromadného ničenia, roztvárač ženských rozkrokov.“

„Mia, ukludni sa! Dnes večer budeš za barom. My s Olíviou si podelíme rajón. Budeš nám pripravovať objednávky, umývať riad a vo voľnom čase obsluhovať zákazníkov. Nikam sa neponáhľaj, pekne pomaly, všetko si píš, nahadzuj do pokladne. Klídek. Tí fasi nadržaní vydržia, a ešte ti dajú aj tringelt.

Podnik sa pomaly zaplňal. Mia mala plné ruky práce. Pripravovala objednávky, miešala drinky, utierala umytý riad. Vždy bola zručná, išlo jej to. Okolo 22. hodiny pri bare zaparkoval pehavý Angličan Dick. Vysmiaty, šibalské pehy mu na jeho bezpigmentovej tvári veselo vystupovali a robili Mii dobrú náladu. Objednal si drahú škótsku Laphroaig a keď zistil, že Mia hovorí plynulo po anglicky, zažiarili mu oči a sadol si na barovú stoličku. Bol celkom vtipný. Škoda, že nie je veľmi na ryšavých a bezpigmentovú kožu. Okom každú chvíľu zablúdila k Danymu. Ten sa usmieval a prekrýval Rihannu Vidiekom, Horkýže Slíže Michaelom Jacksonom a celý ten crazy set vykopuloval trackom Fight For Your Right od Beastie Boys.

Okoloidúca Zet zúfalo krútila očami a keď sa im stretli pohľady, ukázala na Danyho a poklepala si prstom po čele. Mia sa smiala. Ju to náhodou bavilo. Už na strednej sa zmierila s tým, že čo sa hudby a filmov týka, je prototyp mainstreamu.

Zet zmizla medzi zákazníkmi a Miinu pozornosť upútal zvláštny pár, ktorý sa evidentne niečím posilnil. On mal minimálne 40, ona

maximálne 25. Usmievali sa na seba a cvičili Spartakiádu. Na každý nový takt zrýchlili, až sa im ruky a nohy takmer nedali zachytiť. Po pesničke si tľapli dlaňami a uvoľnení prišli k baru. On si dal borovičku a Vineu, ona biele víno. Zrenice mali cez celú rohovku. On platil a nechal Mii desať eur prepitné. Preberali jej štátnice a jeho pracovnú cestu z Hongkongu. I to, že na štátnice, aj na časový posun, je najlepšie sa zľahka rozbiť. Objednali si ďalšie kolo. Mia nalievajúc automaticky skontrolovala pohľadom Danyho. Obšmietala sa okolo neho nejaká krpátá a tučná chudera a pankhart Dany sa o dušu vycieral, nakláňal sa k nej, prikladal si ruku k ústam, niečo jej hovoril, ona naňho hádzala koketne oči a išla sa na tom urehotať.

„Slečna, som rád, že mi chcete dopriať, ale ležete do toho poldecového panáka už asi druhé deci...“

„Prepáčte!“

„To je v pohode. Dajte nám slamky, my to klúdne z toho baru vysosáme.“

Vybuchli smiechom – a naozaj! Zobrali si z pohára na bare slamky a začali sa pretekať, kto vsrkne do seba viac rozliateho alkoholu. Smiali sa pritom ako blázni. Už ju trochu začínali rozčuľovať. Feťáci. Týpek jej však zaplatil namiesto jedného rovno tri panáky a nechal jej opäť desať eur prepitné. Ak by to takto išlo ďalej, ozaj by to nebol zlý džob.

Dany po Beastie Boys spomalil, pustil The Fugees, Killing Me Softly. Párik Mii veselo zakýval

a odišiel sa vlniť na parket. Dick sa jej opýtal, či by nešla po záverečnej niekde na pohárik. Po tom, čo videla, ako Dany horlivo kurizuje kr-patej brunetke, a tá sa šťastne tupo kokoší ako taká sliepočka, pristala.

Pomaly sa brieždilo, podnik sa vyprázdňoval. Mia umývala posledné riady. Spadol jej na zem pohár a ako zbierala črepy, trošku sa porezala. Zahrešila a dlho si nechala tiecť na ranu studenú vodu, pozorujúc pritom okolie. Okolo piatej už zostalo len zopár opitých, tých však Zet veľmi rýchlo uzemnila a vypoklonkovala z baru von. Ako ju pri tom Mia pozorovala, zaplo jej, že jej slúbila, že už dnes môže spať v Petržalke. Ako má ísť na drink s Dickom? Keď nejde hora k Mohamedovi, ide Mohamed k hore. Dick pôjde na drink k nim. Súhlasil. Mia si odskočila na záchod. Bol tam pekný bordel. Keď si umývala ruky, zbadala, že ich má celé od krvi. Zľakla sa. To predsa nemôže byť z toho malého škrabancu! Obzrela sa späť do kabínky. Misa bola celá od krvi, čo si v prítmí predtým nevšimla. Buď sa niekomu pustila krv z nosa, alebo sa tu nejaké kravy pobili. Nechutný pohľad. Dôkladne si umyla ruky a opustila toalety sobotňajšieho rána.

—

S dobrou náladou si zavolali taxík. Cestou domov sa zastavili na benzínke, kde sa poskladali na fľašu ginu. Miu prekvapilo, že Dick sa ani formálne nesnažil navrhnúť, že to zaplatí, ale bolo jej to jedno. Zarobila skoro sto eur len

na prepitnom. Vošli do bytu. Zet sa po vstupe do priestranej predsieni usmiala a chcela, aby jej Mia ukázala viac. Tá odvrkla, že na to je čas zajtra, nech neotravuje – a ide si pripiť. Pripili si a zostalo akosi ticho. Babylon. Jazyková pasca. Zet hovorila po anglicky slabšie ako oni dvaja a Dick nehovoril po slovensky. V trojici nemohli preberať večer, ani osláviť spoločné bývanie... Vymenili si pohľady. Zet pochopila, kopla do seba druhý pohárik a s tým, že potrebuje byť ráno fit, išla spať. Mia jej pripísala ako spolubývajúcej bod k dobru a presunula sa s pehavým Angličanom a fľaškou do izby. Skoro hodinu pozerali MTV, už zaspávala, keď sa Dick ráčil presunúť z džentlmenského sedu s preloženými nohami do ležiacej polohy. Začal sa jej dotýkať a hovoriť jej, aká je sweet a beautiful. Mii sa to dobre počúvalo. Možno nakoniec bude šťastná aj s rezervovaným Angličanom. Keď jej vyhrnul tričko a jemne chytil a poťažkal prsia, so slastným vzdychom si ho k sebe pritiahla a dala mu pusku. Bozkával sa dobre. Vyzliekla mu tričko a bola zaskočená, aké dokonalé telo mal. Pekné, no nie priveľké svaly, vypracovaná hrud', trochu podkožného tuku na bokoch a tehličky na bruchu. Toljú atletickú dokonalosť nepredpokladala. Metroš ako sviňa. S očakávaním mu rozopla nohavice. Biele slipy Armani. Vôbec ju to neprekvapilo. Fucking perfect british style! Len... Asi ho ona veľmi nebrala. V tých slipoch bolo akosi prázdno. Načo jej tu vzdychá, keď mu nestojí? Dick jej

chytil ruku a pritlačil si ju na rozkrok. Bolo tam niečo tvrdé. Stiahla mu spodáre. Vytreštila oči. To nebol vták. To bola voskovka. Taká reálna, osemcentimetrová, s priemerom centimeter, a gule mal ako lieskovce. To ešte nevidela. Bože, chudák Dick! Nechcela zdvihnúť oči, aby sa im nestretli pohľady. Musí mať z toho strašný komplex. Nasadla naňho. Napriek tomu, že ju ten pohľad tak šokol, že načisto vyschla, necítila vôbec nič. Má proste veľkú kundu a potrebuje poriadny klát. Keď už hodnú chvíľu obidvaja herecky odvdychali, Mia z neho vykĺzla a použila jeho mikropenis ako stimulátor na klitoris. Takmer by sa aj urobila, keby jej hlavou neprebehla myšlienka, že jej klitoris je skoro rovnako veľký, ako jeho vták. Dick bol z jej vlniacej sa panvy absolútne hotový, kričal a asi o minútu, s výkrikom hodným Tarzana, vystrekol na vypracované brucho. Ešte asi hodinu ju hladkal a hovoril jej, aké to bolo amazing, že ju pozýva na dovolenku, vie si s ňou predstaviť rodinu... Posledné, čo si pamätala, bolo, že ju požiadal, či by mu mohla suck his ass... Now!

Zobudil ju o dve hodiny. Osprchovaný cupital v ponožkách okolo postele, že mu to je ľúto, ale musí ísť do práce. V župane a polospiaca ho bola vyprevadiť, a keď si pýtal jej číslo, nadiktovala mu prvú číselnú kombináciu, čo jej napadla. Zavrela za ním dvere. Na veľkosti sakra záleží! Takýto odrb na inak dobre stavanom chlapovi by mali zakázať. Zaspala.

Zobudila ju Zet. Na tácke jej priniesla voňavú kávu a dva toasty.

„Dobré ráno. Nudila som sa, tak som pripravila raňajky.“

Mia mrkla na hodiny. Pol druhej. O štvrtej mali otvárať s Olíviou bar.

„Si strašne zlatá, Zet. Ďakujem. Keby si ma nezobudila, tak spím asi až do rána.“

Zdvihla sa z postele, opláchla si tvár a vyniesla raňajky na balkón. Zet fajčila a zvedavo pozerala na opticky nekonečný rad panelákov oproti. Keď zaregistrovala Miu, usmiala sa a veľavýznamne sa spýtala: „Ako bolo?“

Mii prebehla hlavou Dickova voskovka a vybuchla smiechom. O chvíľu, aj keď predtým skonštatovali, že to od nich naozaj nie je pekné, sa na chudákovi rehotali obidve.

„A veď vzťah nestojí len na vtákoch, alebo?“ spýtala sa Zet, na čo Mia prevrátila očami – a vybuchli smiechom znovu.

„Ešte odo mňa chcel, aby som mu lízala riť.“

„To ťa naozaj nútil, aby si mu lízala zadok?“

„Áno.“

„Dúfam, že ho nemal chlpatý.“

„Nemal, vlastne len trošku.“

„No to by som asi nemohla.“

„Prečo, keď mu to robí dobre? Ja rada urobím chlapovi hocičo. Má krásnu pevnú riťku, len ten kokot tomu nezodpovedá.“

Mii sa Zet páčila, čím ďalej viac. Milá, nevyškakuje, neodsudzuje, je šikovná. Dovolila jej, nech si vyberie izbu a Zet bez váhania vošla do

tej malej na druhej strane bytu, z ktorej bol výhľad na Staré Mesto. Hneď začala uvažovať, ako si ju vymaľuje a zariadi. Počas cesty do mesta preberali s Miou ďalšie úpravy. Na Zochovej sa rozlúčili. Mia išla do práce a Zet sťahovať svojich pár vecí z internátu do Petržalky.